

GAZETA URZĘDOWA

Na powiat Sierpecki

Prenumerata

z odnośzeniem do domu,
lub przesyłką pocztową:

rocznie . . .	mk. 24,00
półrocznie . .	12,00
kwartalnie . .	6,00
miesięcznie . .	2,00

Numer pojedynczy
50 fenigów.

Redakcja i Administracja przy
Urzędzie Powiatowym w Sierpcu

Ogłoszenia:

Gazeta Urzędowa przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, oraz osób prywatnych.

Cena za wiersz drobnego pisma (petit) po tekście 50 fenigów.

Treść numeru:

143. Okólnik w sprawie unormowania cen spirytusowych. 144. Obwieszczenie na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 3-go stycznia r. b. o stowarzyszeniach. 145. Rozporządzenie wykonawcze w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budowlane i opałowe. 146. Rozporządzenie do Wójtów gm. pow. Sierpeckiego i Burmistrza m. Sierpeca. 147. Odezwa. 148. Rozkaz do Policji. 149. Obwieszczenie.

143.

OKÓLNIK

w sprawie unormowania cen spirytusowych.

W numerze 50 Monitora Polskiego z dnia 3 marca 1919 r., ogłoszono Rozporządzenie tutejsze z dnia 28 lutego 1919 r. normujące ceny odbioru i sprzedaży spirytusu i wyrobów spirytusowych — wchodzących w życie od 1 marca 1919 r.

Wedle ustępu IV (§ 1—14) tego rozporządzenia obowiązane są osoby, posiadające w dniu 10 III 1919 zapas jakichkolwiek rodz. spirytusu i wyrobów spirytusowych, winny przedłożyć miejscowemu Zarządowi Skarbowemu lub Inspektorowi Skarbowemu szczegółowy wykaz posiadanych zapasów ze wskazaniem nazwy wyrobu, objętości naczynia i ceny oznaczonej na ety-

kiecie—a odpis tego doniesienia wciągnąć do osobnej książki zaprowadzonej w tym celu przez właścicieli zapasów.

Za wyroby wódczane rozlane do flaszek i naczyń wynosi ta opłata: od naczynia objętości od 0.6 litra — 1 Mk., od 0.6 litra do 1 litra — 2 marki a od naczynia ponad 1 litr po 2 marki od każdego litra (część litra liczy się za 1 litr).

Oplaty te mają posiadacze zapasu spirytusowego i wyrobów wódczanych zapłacić natychmiast do Skarbowej Kasy powiatowej, a kwit. wręczyć urzędnikowi, który przybędzie do obandrolowania nie-

rozsprzedanych wyrobów.

Komunikując treść tego rozporządzenia uprasza się o zarządzenie natychmiastowego ogłoszenia interesowanym sprze-

dawcom i handlarzom wódki.

Za Ministra Skarbu

Dyrektor

Horwicz

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości i jaknajścisłego zastosowania się.

Komisarz Rządu Ludowego

A. Jaros.

144.

O B W I E S Z C Z E N I E.

(Patrz „Gazeta Urzędowa“ № 3 § 21 „Dekret o stowarzyszeniach“)

Na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonanych do dekretu z dnia 3-go stycznia r. b. o stowarzyszeniach—podaję do wiadomości ogółu następujące wypisy:

§ 39.

Art. 1.

Przez „miejscowy powiatowy urząd administracyjny,“ wymieniony w art. 4 i 5 dekretu z dnia 3-go stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach—rozumieć nalaży, aż do dalszego rozporządzenia urząd Komisarza Rządu Ludowego.

Art. 4.

Ogłoszenie o wciągnięciu stowarzyszenia do rejestru, mają być umieszczone w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych“.

Petenci, starający się o nadanie stowarzyszeniu zdolności prawnej, winni do podania załączyć pieniądze na wydrukowanie ogłoszenia w kwocie mk. polskich 10.

Art. 5.

Stowarzyszenia, zalegalizowane przed dniem 3-go stycznia r. b. winny w przeciągu miesiąca zakomunikować na piśmie Komisarzowi Rządu Ludowego wiadomości, wymagane w art. 18, 21, 31 i 32 przep. tymcz. o stow., wraz z dokumentami legalizacyjnymi, wydanymi przez władze rosyjskie lub okupacyjne. Wiadomości te i dokumenty Komisarz Rządu Ludowego winien bezzwłocznie przedłożyć Min. Spr. Wewn. Komisarze Rządu Ludowego powinni baczyć, by wszystkie stowarzyszenia w ich okręgu zastosowały się do przepisu niniejszego.

Art. 6.

Komisarze ludowi, za pomocą organów

policyjnych winni baczyć, by stowarzyszenia, w ich okręgu powstające, nie uchylały się od obowiązku legalizacji, istniejące zaś stowarzyszenia, by w działalności swej nie wykaczały przeciwko obowiązującym ogólnym przepisom prawnym i przepisom własnego statutu.

Art. 7.

Przepisy tymczasowe o stowarzyszeniach stosują się tylko do stowarzyszeń, nie mających na celu osiągnięcia korzyści materialnych. Moc tych przepisów nie rozciąga się na towarzystwa hanlowe, stowarzyszenia współdzielcze i związki zawodowe pracownicze.

§ 40.

Art. 1.

Stowarzyszeniem, według rozumienia przepisów niniejszych, jest zrzeszenie kilku osób, które, nie mając na względzie osiągnięcia dla siebie zysków z prowadzenia jakiegokolwiek przedsiębiorstwa, obrały za przedmiot działalności wspólnej jakiś nie określony, a związkiem—połączenie dwóch, lub kilku takich stowarzyszeń, chociażby za pośrednictwem osób upoważnionych.

Art. 3.

Stowarzyszenia, zakładające oddziały, jak również związki stowarzyszeń powinny mieć statut i podlegają przepisom, wyłuszczonym w art. 6—8 i 21—40.

Minister Spraw Wewnętrznych ma prawo w każdym czasie, według swego uznania, zamykać stowarzyszenia, posiadające oddziały, a także związki, jeżeli działalność tych stowarzyszeń i związków uznaje za grożącą spokojowi i bezpieczeństwu

publicznemu.

Art. 4.

Mowy przepisów niniejszych nie podlegają: 1) związki i stowarzyszenia, mające zadania religijne i 2) stowarzyszenia, zakładane za pozwoleniem zwierzchności naukowej przez młodzież, kształcącą się w zakładach naukowych w swem gronie.

Art. 6.

Nie wolno zakładać stowarzyszeń:

1) zmierzających do celów przeciwnych moralności publicznej, zabronionych przez ustawy Karne albo grożących spokojowi i bezpieczeństwu publicznemu i 2) podlegających zarządowi instytucji lub osób, przebywających zagranicą, o ile stowarzyszenia te mają jakieś zadanie polityczne.

Art. 7.

Niepełnoletni, a także uczniowie niższych i średnich zakładów naukowych nie mogą ani zakładać stowarzyszeń, ani do nich należeć. Uczniowie wyższych zakładów naukowych mogą być dopuszczeni do udziału w takich stowarzyszeniach tylko na zasadach specjalnie wyszczególnionych w ustawach odpowiednich zakładów naukowych.

Art. 8.

Osoby, pełniące służbę w wojsku lub marynarce wojennej, podlegają co do zakładania stowarzyszeń i udziału w nich przepisom, wyluszczonej w ustawach wojskowych.

Art. 9.

Osoby, będące w służbie, chociażby nietakowej w instytucjach rządowych lub na kolejach rządowych i prywatnych, albo w przedsiębiorstwach telefonowych użyteczności publicznej, mogą zakładać w swem gronie stowarzyszenia dla celów dobroczynnych lub dla zadośćuczynienia swym potrzebom duchowym i materialnym, nie inaczej wszakże, jak na zasadzie statutu, zatwierdzonego przez zwierzchność. Ministrowie określają, kto z wierzchników w instytucjach rządowych, na kolejach rządowych i prywatnych i w przedsiębiorstwach telefonowych użyteczności publicznej ma zatwierdzać wymienione statuty, a także dają tym osobom wskazówki w tym przedmiocie dla nich obowiązujące. Statuty stowarzyszeń, do których należą urzędnicy rozmaitych dykasterji, podlegają

zatwierdzeniu przez porozumienie się odpowiednich Ministrów.

Art. 10.

Wymienione w art. 9 niniejszych przepisów i stowarzyszenia nie powinny w działalności swojej zmierzać do celów politycznych lub niezgodnych z wymaganiami służby, ze stosunkami służbowymi i z istniejącym trybem i warunkami służby. Nie wolno wymienionym stowarzyszeniom łączyć się w związki.

Art. 11.

Minister może zamknąć wymienione w art. 9 niniejszych przepisów stowarzyszenia, jeśli uzna, że działalność ich uchylila się od ich statutu. Zwierzchnicy (art. 9) mają prawa w takich wypadkach zawieszać własną władzę działania stowarzyszenia do czasu rostrzygnięcia sprawy przez Ministra. Zamknięcie stowarzyszeń, do których wchodzi urzędnicy rozmaitych dykasterji, zależy od porozumienia odpowiednich Ministrów.

Art. 12.

Osobom, wymienionym w art. 9. niniejszych przepisów ich zwierzchnicy (art. 9) mogą zabronić zakładania stowarzyszeń poza ich środowiskiem i udziału w takich stowarzyszeniach, o ile uznają, to za niezgodne z wymaganiami służby.

Art. 17.

Osoby, pragnące założyć stowarzyszenie, powinny o tem przedstawić zawiadomienie na piśmie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem miejscowego państwowego urzędu administracyjnego (Komisarza Rządu Ludowego). Jeżeli w przeciągu dwóch tygodni od otrzymania przez urząd zawiadomienia, nie będzie osobom, które je złożyły, zakomunikowana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzja odmowna, wraz z dokładnem wyszczególnieniem przyczyn odmowy, to stowarzyszenie może rozpocząć czynności.

Art. 18.

W zawiadomieniu (art. 17) należy wymienić: 1) cel stowarzyszenia, 2) imiona, nazwiska i miejsce zamieszkania założycieli, 3) teren działalności, 4) sposób wyboru osoby zarządzającej stowarzyszeniem, a jeśli ma być wybrany zarząd, to sposób jego wyboru i uzupełnienia, a także miej-

sce, gdzie ma się znajdować zarząd, albo osoba zarządzająca i 5) sposób wstępowania i występowania członków.

Art. 19.

O zamierzonej zmianie warunków działalności stowarzyszenia należy składać zawiadomienie w drodze, wskazanej w art. 17 niniejszych przepisów.

Art. 20.

Prawo nabywania i sprzedawania nieruchomości, gromadzenia kapitałów, zawierania umów, przyjmowania zobowiązań, jak również dochodzenia odpowiadania przed sądem przysługuje tylko tym stowarzyszeniom, które zostały wciągnięte do rejestru w drodze przepisanej, na podstawie własnego statutu.

Art. 21

W statucie (art. 20) mają być wymienione: 1) nazwa stowarzyszenia jego teren i sposoby działalności, 2) imiona, nazwiska i miejsce zamieszkania założycieli, 3) sposób wstępowania i występowania członków, 4) wysokość składek członkowskich i sposób ich wpłacenia, 5) skład zarządu i sposób jego wyboru i uzupełnienia, zakres jego kompetencji, a także miejsce, gdzie ma przebywać, 6) czas i sposób zwołania zgromadzenia walnego członków i zakres jego kompetencji, 7) sposób prowadzenia rachunkowości i sposób zmiany statutu.

Art. 22.

Zawiadomienie o zamiarze założenia stowarzyszenia, podlegającego wciągnięcia do rejestru (art. 17 i 20), składają założyciele w miejscowym państwowym urzędzie administracyjnym wraz z poświadczeniem rejentalnem swej zdolności prawnej i autentyczności podpisów i załączają dwa poświadczone przez siebie egzemplarze statutu i pieniądze niezbędne na wydrukowanie ogłoszeń o powstaniu stowarzyszenia.

Art. 28.

Stowarzyszenia, wskazane w art. 20 niniejszych przepisów, mają prawo z zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów prawnych, zgodnie z zadaniami stowarzyszenia, otwierać osobne instytucje i przedsiębiorstwa, urządzać odczyty, przedstawienia, koncerty, kiermasze

zbieranie ofiar i t. p.

Art. 31.

Osoby zasiadające albo, zarząd stowarzyszenia, natychmiast po wyborze powinny zawiadomić o tem piśmiennie miejscowy państwowy urząd administracyjny lub też naczelnika policji miejscowej, załączając listę osób zarządzających lub członków zarządu.

Art. 32.

Osoby zarządzające, albo zarząd, powinny natychmiast zawiadomić miejscowy państwowy urząd administracyjny, albo też naczelnika policji miejscowej o każdej zmianie w składzie osób zarządzających lub zarządzie stowarzyszenia, o otwarciu lub zamknięciu oddziałów i o zamknięciu samego stowarzyszenia.

Art. 35.

Jeżeli działalność stowarzyszenia zagroża bezpieczeństwu i spokojowi publicznemu, albo przybiera charakter wyraźnie niemoralny, miejscowy państwowy urząd administracyjny ma prawo zawiesić własną władzą działalność stowarzyszenia i o zamknięciu go wniesić do decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Art. 43.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Rządu Ludowego w przedmiocie zatwierdzenia statutów stowarzyszeń współdzielczych.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych napływają liczne statuty stowarzyszeń spożywczych, zatwierdzane przez Komisarzy Ludowych bądź na podstawie normalnego statutu z r. 1897.. bądź z odchyleniami od tegoż.

Według obowiązujących przepisów Komisarze Ludowi nie mają prawa zatwierdzenia statutów stowarzyszeń spożywczych w żadnym razie, czy to na podstawie statutu normalnego, czy z odchyleniem odeń. W drodze wyjątku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych potwierdzi statuty stowarzyszeń spożywczych, powstałych na podstawie statutu normalnego, a zatwierdzonych przez Komisarzy Ludowych do dn. 1 stycz. 1919 r. Na przyszłość jednak zatwierdzenie statutów stowarzyszeń spożywczych odbywać się będzie wyłącznie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i wszyscy Ko-

komisarze ludowi obowiązani są podania o założeniu stowarzyszeń spożywczych wraz czterema egzemplarzami statutu, podpisanymi przez co najmniej dziesięciu założycieli, przedkładać natychmiast Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

Niezależnie od tego, podania o założe-

niu stowarzyszeń rolniczych Komisarze winni przesłać do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a stowarzyszeń Kredytowych do Ministra Skarbu

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Thugutt

Warszwa, d. 7 stycznia 1919 r.

Ogłaszając powyższe wzywam wszystkie instytucje powstałe na terenie powierzonego mi powiatu, stowarzyszenia, związki, do których dekret powyższy się odnosi—do niezwłocznego nadesłania odpowiednich petycji i statutów. Organizacje, które złożyły już do Urzędu Powiatowego odnośne podania nie mające jednak według powyższych przepisów prawnych wymogów—wzywam również do powtórnego niezwłocznego złożenia takowych,

Komisarz Rządu Ludowego

A. Jaros

Sierpe, dn. 27 marca 1919 r.

145.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z d. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dzien. Praw, № 20, 1919 r.).

Na zasadzie art. 5. Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz z Ministrem Skarbu wydaję następujące przepisy wykonawcze:

Art. 1.

Dla odbudowy zniszczonych przez działania wojenne domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych drobnych rolników, oraz drobnych posiadaczy miejskich, będzie wydawane drzewo budulcowe z uwzględnieniem następującego porządku:

1) tym, którzy jeszcze wcale się nie odbudowali, mieszkając w ziemiankach, szalaszach, koszarach, wreszcie w cudzych zabudowaniach;

2) którzy posiadają budynki gospodarcze bez domów mieszkalnych;

3) którzy posiadają domy mieszkalne bez zabudowań gospodarczych.

Art. 2.

Drzewo budulcowe wydawane będzie w stanie okrągłym z lasu. Koszty ewentualnej obróbki i przewozu ponosi otrzymujący drzewo.

Art. 3.

Wartość wydanego na rachunek Skarbu Państwa drzewa budulcowego nie może w żadnym wypadku przekroczyć wysokości stwierdzonej szkody wojennej.

O ile nie nastąpiło jeszcze należyte ustalenie całkowitej wysokości szkody wojennej, ilość przyznanego drzewa nie może przekroczyć tej ilości, jaką zawierały zniszczone przez działania wojenne budynki mieszkalne i gospodarcze.

W razie zgłoszonej prośby o większą ilość drzewa, celem ulepszenia odbudowy, można w miarę posiadanych zapasów oraz stwierdzonej istotnej potrzeby wydać ilość drzewa większą, niż wyżej przepisane, jednak za opłatą wartości tej nadwyżki drzewa po cenach przez Rząd ustanowionych.

Art. 4.

Na cele opałowe wydawać się będzie drzewo w miarę istotnej potrzeby z rozporządzalnych zapasów po cenach ustanowionych.

Art. 5.

Wydane drzewo budulcowe i opałowe winno być tylko na cele wyznaczone użyte i nie może być pod odpowiedzialnością;

karą sprzedane osobom trzecim lub użyte na inne cele.

Art. 6.

Dla rozdziału drzewa i nadzoru nad celowością jego użycia tworzy się przy Ministerstwie Robót Publicznych Główną Komisję rozdziału drzewa, zaś w powiatach, Powiatowe Komisje rozdziału drzewa.

W skład Głównej Komisji wchodzi:

- 1) Przedstawiciel Ministerstwa Robót Publicznych, jako przewodniczący.
- 2) Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
- 3) Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu

W skład Powiatowej Komisji wchodzi:

- 1) Powiatowy Komisarz Ludowy, jako przewodniczący.
- 2) Przedstawiciel Ministerstwa Robót Publicznych.
- 3) Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
- 4) Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu
- 5) Delegat powiatowego Związku komunalnego.
- 6) Przedstawiciel Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia i ewent.
- 7) Delegat powiatowych stowarzyszeń budowlanych.

Art. 7.

Podanie o przyznanie drzewa wnosić należy do Rady gminnej (w miastach do Magistratu), która po zbadaniu okoliczności wyszczególnionych w podaniu przedłoży je z własnym wnioskiem właściwej Komisji rozdziału drzewa do rozpatrzenia.

Przeciw decyzjom Komisji powiatowej rozdziału drzewa niema odwołania.

Art. 8.

Na podstawie decyzji Komisji powiatowej nastąpi wydanie przyznanej ilości drzewa. Otrzymujący drzewo jest obowiązany pokwitować z odbioru drzewa budowlanego, wydanego na rachunek Skarbu, i podpisać deklarację, mocą której zgadza się na potrącenie wartości tego drzewa po cenach ustanowionych z przypadającego mu odszkodowania wojennego.

Należność za podwyżkę drzewa budowlanego, jakoteż za drzewo opałowe odbiorca winien uiścić przy wydaniu drzewa.

Art. 9.

Bliższe wskazówki dla urzędowania Komisji Powiatowej i Komisji Główniej określa specjalne regulaminy.

Art. 10.

Komisji Powiatowej przydzielać będzie drzewo na jej wnioski Komisja Główna.

Art. 11.

Komisji Główniej odda drzewo do dyspozycji Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zgodnie z planem gospodarki leśnej i w miarę posiadanych zapasów, przedewszystkiem z lasów państwowych.

O ile rozporządzalne zapasy drzewa w lasach państwowych okażą się niewystarczające na pokrycie koniecznego zapotrzebowania, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych, oraz z Ministerstwem Skarbu, po wysłuchaniu rzeczoznawców i zainteresowanych organizacji dokona zajęcia drzewa w prywatnych składach i w lasach prywatnych.

Art. 12.

Ceny drzewa ustanawia Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych oraz z Ministerstwem Skarbu i zainteresowanych organizacji.

Art. 13.

Celem umożliwienia obróbki drzewa w dostatecznej ilości, Ministerstwo Robót Publicznych może objąć w swój zarząd zakłady przeróbki drzewa, których ruchu właściciele zaniechali.

Art. 14.

Posiadacze drzewa, mianowicie właściciele lasów, tartaków i składów, oraz wszelkiego rodzaju przedsiębiorcy, trudniący się eksploatacją i sprzedażą drzewa, obowiązani są zgłosić Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w terminie oznaczonym przez wymienione Ministerstwo posiadane zapasy drzewa zarówno wyrobionego, jak i stojącego na piu.

Art. 15.

Zażalenia w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem nie wstrzymują jego wykonania.

Art. 16.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ileby nie podlegały ukaraniu według przepisów kodeksu karnego, będą karane przez Urzędy powiatowe według rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 21-go lutego 1919 r. № 46 „Monitora“ grzywną od 10 do 2000 mk.

Art. 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zaś traci moc z uchynieniem ustawy z dn. 27. II. 1919 r.

Minister Robót Publicznych:

(—) Pruchnik.

Warszawa, dn. 14-go marca 1919 r.

146.

ROZPORZĄDZENIE.

Do Wójtów gmin powiatu Sierpeckiego i Burmistrza miasta Sierpca.

Polecam Wójtom i Burmistrzowi miasta Sierpca zająć się niezwłocznie ściąganiem należności za prenumeratę „Gazety Urzędowej“.

Należność za prenumeratę uiścić winni wszyscy wymienieni w poniższej tabeli za pierwsze półrocze t. j. od 1-go stycznia do 30-go czerwca r. b. włącznie.

G m i n a	Ilość Sołtysów	Urząd gminy	Rada Gminna	Ilość właścicieli majątków	Ilość posterun- ków policji	Należy się za pierwsze pół- rocze t. j. od 1-go stycz- nia do 30 czerwca r. b. włącznie.
Borkowo — —	17	1	1	11	1	Mk. 372—
Biezuń — —	23	1	1	7	1	„ 396—
Białyszewo — —	27	1	1	19	1	„ 588—
Gradzanowo — —	20	1	1	4	1	„ 324—
Gutkowo — —	17	1	1	16	1	„ 432—
Kosemin — —	14	1	1	14	1	„ 372—
Koziebrody — —	22	1	1	13	1	„ 456—
Lisewo — —	34	1	1	50	1	„ 1044—
Raciąż — —	23	1	1	12	1	„ 456—
Rościszewo — —	23	1	1	6	1	„ 384—
Stawiszyn — —	13	1	1	13	1	„ 384—
Żuromin — —	16	1	1	4	1	„ 276—

Burmistrz m. Sierpca: Magistrat 1

miasto 189

Bojanowo 1

Progimnazjum 1 razem 192 egzempl.

2304 —

Ogółem należy się za prenumeratę półroczną Mk. 7752 —

Wójci gmin i Burmistrz miasta Sierpca obowiązani są ściągnąć powyższe należności bezpośrednio i wyszczególnioną sumę przesłać do Urzędu Powiatowego najpóźniej do dnia 15-go kwietnia. Przedpłata półroczna wynosi 12 marek.

Za dokładne i terminowe wykonanie mego polecenia czynię Wójtów i Burmistrza odpowiedzialnymi.

UWAGA: Jeżeli abonent nie otrzymał całości numerów „Gazety Urzędowej“ może takowe po reklamowaniu otrzymać w Redakcji Gazety.

Komisarz Rządu Ludowego
A. Jaros.

SPRÓSTOWANIE.

W niniejszym numerze popełniono następujące błędy zecerackie:

Stronica	Spół-ta	Artykuł	Wierz	B ł ą d	Należy czytać
1-sza	1-sza	Okólnik	5 zdolu	win. y	(słowa tego czytać nie należy)
2-ga	W d	o p i s i e	--	Niniejszym podaję do . . .	Niniejsze podaję do . . .
"	1-sza	Obwieszc.	3 zgóry	przepisów wykonawczych	przepisów wykonawczych
"	"	Art. 4	2 zgóry	do rejestru	do rejestru
"	2-ga	" 6	3 zdolu	obowiązującym	obowiązującym
"	"	" 1	4 zdolu	jakiś nie określony	jakiś cel określony
3-cia	1-sza	" 9	2 zgóry	chociażby nietakowej	chociażby nieetatowej
"	"	" "	9 zdolu	kto z wierzchników	kto ze zwierzchników
"	2-ga	" 10	2 zgóry	i stowarzyszenia	stowarzyszenia
"	"	" 11	6 zdolu	zawieszać własną władzę	zawieszać własną władzę
"	"	" 18	3 zdolu	osoby zarządzający	osoby zarządzającej
4-ta	1-sza	" 20	4 zgóry	dochodzenia odpowiadania	dochodzenia i odpowiadania
"	"	" 21	7 "	wpłacenia	wpłacenia
"	"	" 22	2 "	wciągnięcia	wciągnięciu
8-ma	Obwi	eszczenie	5 zdolu	ostatecznie zgadzają się	które ostatecznie zgadzają się

ROZKAZ do Policji Powiatu Sierpeckiego.

Nr 11.

Podaję do wiadomości następujące:

§ 1.

Oddawać honory wojskowe starszym rangą, tak funkcjonariuszom służby policyjnej, jak i wojskowej.

§ 3.

Przy pościgu przestępców, dawać trzy-

kratne hasło „stój“ wrazie nieposłuszeństwa, posyłać strzały celne za uciekającym. Wszelkiego rodzaju strzały na „postrach surowo wzbraniam.

Powyższe rozporządzenia wchodzą w życie z dniem dzisiejszym.

Komisarz Policji
Borucki, porucznik

149.

OBWIESZCZENIE.

Pragnąc ostatecznie wyjaśnić, która z używanych dotychczas form jest prawidłowa: Sierpecki, Sierpeki czy Sierpski, — Urząd powiatowy w Sierpcu zwrócił się z prośbą do Uniwersytetów: Warszawskiego i Krakowskiego o zadecydowanie w tej kwestji.

W dniu 15 i 22 lutego r. b. otrzymaliśmy od wspomnianych uczelni odpowiedzi ostatecznie zgadzają się na jedną formę najbardziej odpowiadającą poczuciu językowemu — mianowicie „Sierpecki“.

Powyższe ogłasza się urzędowo z po-

leceniem zastosowania.

Komisarz Rządu Ludowego
A. Jaros.

OGŁOSZENIE.

140 sztuk
macior kotnych i z jagnię-
tami zaraz do sprzedania
w Dobrach Głodowo
pod Lipnem.